

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๙

ระหว่าง

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน

ผู้ฟ้องคดี

คณะรัฐมนตรี ที่ ๑ , นายกรัฐมนตรี ที่ ๒ ,
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดี

ข้าพเจ้า มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ที่ ๑ ,กับพวกรวม ๕ คน (รายละเอียดชื่อ อายุ อาชีพ และที่อยู่ของผู้ฟ้องคดี ปรากฏตามบัญชีรายชื่อผู้ฟ้องคดี ที่แนบท้ายคำฟ้องนี้)

มีความประสงค์จะขอฟ้อง คณะรัฐมนตรี ที่ ๑ , นายกรัฐมนตรีที่ ๒ กับพวกรวม ๓ คน (รายละเอียดปรากฏตามบัญชีรายชื่อผู้ถูกฟ้องคดี ท้ายฟ้องฉบับนี้)

โดยมีรายละเอียดการกระทำ ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑. ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ใช้ชื่อว่า "มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค" โดยมี นางสาวจิราพร ลิ้มปานานนท์ เป็นประธาน รายละเอียดข้อบังคับวัตถุประสงค์ของมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ปรากฏตามสำเนาเอกสารแนบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑.

ในการฟ้องคดีนี้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มอบอำนาจให้ นางสาวสวารี อ่องสมหวัง กรรมการ และผู้จัดการ มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เป็นผู้ดำเนินการฟ้องคดี รายละเอียดปรากฏตามหนังสือมอบอำนาจ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒.

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ - ที่ ๕ เป็นประชาชนผู้ใช้น้ำมันและก๊าซของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ซึ่งต่อมาแปรรูปเป็น บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

ในการฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้ง ๕ ได้มอบอำนาจให้ นายนิติธร ล้ำเหลือ นายนคร ชมพูชาติ และ นายชัยรัตน์ แสงอรุณ เป็นผู้ฟ้องคดีแทน รายละเอียดปรากฏตามหนังสือมอบอำนาจ เอกสารแนบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๓.

ผู้ฟ้องคดีทั้งหมดเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรืออาจจะเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ จากการที่คณะรัฐมนตรีและพวกผู้ถูกฟ้องคดีรวม ๓ ราย ที่ได้ดำเนินการยกเลิกและแปรสภาพการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการพลังงานในปัจจุบันไปเป็นบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) โดยใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะคณะรัฐมนตรี ตราพระราชกฤษฎีกาจำนวน ๒ ฉบับ คือ

ฉบับที่ ๑ พระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิและประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๔

ฉบับที่ ๒ พระราชกฤษฎีกา กำหนดเงื่อนไขเวลายกเลิกกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๔. และหมายเลข ๕. ตามลำดับ

ผู้ฟ้องคดีทั้งหมด เห็นว่าการตราพระราชกฤษฎีกาทั้ง ๒ ฉบับขัดกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ และ พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเป็นการตราพระราชกฤษฎีกาที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนและเนื้อหาอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้ อีกทั้งยังเป็นการใช้ดุลยพินิจที่ไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้อง ในการเลือกรัฐวิสาหกิจดังกล่าวมาแปรรูปซึ่งทำให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายต่อผู้ฟ้องคดีรวมทั้งประชาชนและประเทศชาติในฐานะผู้บริโภคตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายโดยมีรายละเอียดดังจะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. กระบวนการแปรรูปการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยเป็นบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน)ขัดกับพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.๒๕๔๒ ตั้งแต่เริ่มต้น: เนื่องจากพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดกระบวนการเปลี่ยนสถานะของรัฐวิสาหกิจประเภทองค์กรของรัฐตามที่กฎหมายจัดตั้งขึ้นให้เป็นรูปแบบของบริษัท โดยมีบทบัญญัติที่กำหนดขั้นตอนที่เป็นสาระสำคัญไว้ตาม มาตรา ๔ ที่กำหนดว่าในกรณีที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะนำทุนบางส่วนหรือทั้งหมดของรัฐวิสาหกิจใดมาเปลี่ยนสภาพเป็นหุ้นในรูปแบบของบริษัท ให้กระทำได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเมื่อรัฐบาลมีนโยบายแล้ว การดำเนินการเริ่มต้นแปรรูปรัฐวิสาหกิจขั้นตอนแรกตาม มาตรา ๑๓ กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจ ในการเสนอความคิดเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติในหลักการและแนวทางให้ดำเนินการนำทุนของรัฐวิสาหกิจมาเปลี่ยนสภาพเป็นหุ้นในรูปแบบของบริษัท หลังจากนั้น คณะรัฐมนตรีจึงจะอนุมัติในหลักการให้เปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจเป็นรูปแบบของบริษัทตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติในหลักการแล้วจึงไปสู่ขั้นตอนต่อไปคือ การแต่งตั้ง และการ

ดำเนินการของคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ซึ่งรวมถึงการแต่งตั้งและดำเนินการของคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเมื่อคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจได้จัดประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ได้มีมติเห็นชอบแนวทางการแปรรูปโดยการนำการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยหรือ ปตท. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจทั้งองค์กรรมาแปลงสภาพเป็นบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบการแปรสภาพ ปตท.เป็นบริษัทมหาชน(จำกัด) ตามมติคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจดังกล่าวข้างต้น จึงถือได้ว่าการเริ่มต้นกระบวนการแปรสภาพ ปตท.นั้นต้องเริ่มขึ้นจากวันที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ โดยให้มีการแต่งตั้งและดำเนินการของคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) แต่ปรากฏว่า ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) ดำเนินการประชุมพิจารณาเรื่องต่างๆ และดำเนินการอื่นๆ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นการดำเนินการก่อนที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้มีการแปรสภาพ การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยประการสำคัญการแต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน)ดังกล่าวก็เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากคณะกรรมการดังกล่าวไม่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบัญญัติให้คณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกิน ๓ คน โดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในด้านการเงินและการบัญชี และในกิจการหรือการดำเนินการของรัฐวิสาหกิจที่จะเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นอย่างน้อยด้านละ ๑ คน โดยนัยนี้หมายความว่าต้องมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย ๒ คน ในข้อเท็จจริงปรากฏว่าคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท. มีผู้ทรงคุณวุฒิเพียงคนเดียวเท่านั้นคือ นายธีระ วิภูษิน รองกรรมการผู้จัดการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

นอกจากนี้กรรมการบางคนในคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจ และคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) คือ นายวิเศษ จูภิบาล อดีตกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) และนายมนู เลียวไพโรจน์ อดีตประธานกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๘ ซึ่งบัญญัติห้ามกรรมการในคณะกรรมการทั้งสองชุดนี้เป็นผู้ถือหุ้นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นโดยการเปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นของบริษัทนั้นมิได้ แต่บุคคลทั้ง ๒ รายได้กระทำผิดตามกฎหมายดังกล่าวและถูกกลุ่มพิทักษ์เสรีภาพของประชาชนได้ดำเนินการกล่าวโทษต่อผู้บังคับการกองปราบปรามให้ดำเนินคดีตามกฎหมายกับ นายวิเศษ จูภิบาล และ

นายมนู เสียวไพโรจน์ฐานกระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.๒๕๔๒ รายละเอียดตามเอกสารประกอบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๖.

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าทั้งคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจและคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน) เป็นองค์กรที่มีความสำคัญในการแปรรูปและยุบเลิกการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยไปเป็น บริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน) เพราะได้รับอำนาจพิเศษตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งมีผลเท่ากับการที่ฝ่ายนิติบัญญัติมอบหมายให้คณะกรรมการทั้งสองชุดเป็นผู้ดำเนินการยกเลิกการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายโดยไม่ต้องเสนอฝ่ายนิติบัญญัติยกเลิกอีก ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการทั้งสองชุด จึงต้องมีการดำเนินการแต่งตั้งและตรวจสอบประวัติคุณสมบัติต่าง ๆ โดยเคร่งครัดตามขั้นตอนและสาระสำคัญของพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.๒๕๔๒ ที่ได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด แต่จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวได้กระทำไปโดยไม่ถูกต้องตามคุณสมบัติและขั้นตอนที่กฎหมายไว้ จึงมีผลทำให้การดำเนินการใด ๆ ของคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน) เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย มีผลให้ พระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิและประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ.๒๕๔๔ และ พระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลายกเลิกกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ เสียไปด้วยเช่นกัน

ข้อ ๒. การตราพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับไม่เป็นไปตามขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.๒๕๔๒ และรัฐธรรมนูญกำหนดไว้: เนื่องพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่งได้กำหนดขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจว่าต้องมีการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการที่รัฐบาลจะเลือกแปรรูปรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ประกอบกับบทบัญญัติตามมาตรา ๕๙ ของรัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองสิทธิในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจงและเหตุผลจากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ก่อนการดำเนินโครงการหรือกิจการใดที่อาจมีผลกระทบหรือมีส่วนได้เสียอื่นใดที่เกี่ยวกับตน และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นของประชาชนในเรื่องดังกล่าว แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าคณะกรรมการจัดทำกรรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยไม่ถูกต้องไม่เปิดเผย และไม่เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวางตามระเบียบคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจว่าด้วยการรับ

ฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดไว้แต่อย่างใดตามรายละเอียดคำฟ้องหมายเลข ๗. ดังนี้

- (๑) คณะกรรมการจัดทำกรับฟังความคิดเห็นของประชาชนได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพียงครั้งเดียวเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๔ และจัดเพียงแห่งเดียวที่กรุงเทพมหานคร
- (๒) จำนวนผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นมีจำนวนน้อยมาก โดยปรากฏในหนังสือพิมพ์มติชน วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๔ ก่อนวันรับฟังเพียงวันเดียว ประกาศรายชื่อผู้ที่ได้ลงทะเบียนเข้าร่วมจำนวน ๑,๑๗๓ คน รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารแนบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๘. ทั้งนี้ยังปรากฏว่าการจัดการรับฟังครั้งนี้มีการตั้งข้อจำกัดเรื่องจำนวนคนเข้าร่วมรับฟังตั้งแต่แรก โดยลงประกาศในหนังสือพิมพ์เชิญประชาชนเข้าร่วมมีข้อความว่า "สถานที่ประชุมมีที่นั่งเพียง ๒,๕๐๐ ที่นั่ง"
- (๓) การจัดทำประกาศมิได้ดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.๒๕๔๓ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการจัดทำประกาศโดยสรุปเรื่องที่จะรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทางวิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์ และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันฉบับภาษาไทยที่มีการจำหน่ายเผยแพร่ติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๓ วัน ในฉบับเดียวกัน ข้อเท็จจริงปรากฏว่าได้มีการประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันเพียงฉบับละ ๑ วันเท่านั้น โดยประกาศในหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ เพียงวันเดียว และในหนังสือพิมพ์มติชนวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๔ เพียงวันเดียว
- (๔) การจัดทำประกาศในหนังสือพิมพ์มิได้สรุปเรื่องที่จะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน แต่ประกาศเพียงเฉพาะหัวข้อที่จะรับฟังความคิดเห็นเท่านั้น ขัดกับหลักกฎหมายว่าด้วย การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๓
- (๕) บุคคลผู้ชี้แจงข้อมูล คณะกรรมการได้จัดให้มาเฉพาะจากหน่วยงานที่ต้องการผลักดันให้มีการแปลงสภาพรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัทเท่านั้น ไม่มีบุคคลซึ่งมีความอิสระและเป็นกลางร่วมอยู่ด้วยเลย

นอกจากนี้กระบวนการดำเนินการของคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน)ไม่โปร่งใส ไม่ปรากฏว่าได้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดๆ ที่คณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัทจัดทำขึ้นต่อสาธารณชน ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๙ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างไรก็ดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่มีความจำเป็นที่สาธารณชนควรรับรู้ด้วยคือ

- รายงานการประชุมคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท
- รายงานผลการจัดทำกรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
- การแต่งตั้งคณะกรรมการชุดต่างๆ ตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ และรายงานการประชุมของคณะกรรมการ
- รายละเอียดของทรัพย์สิน อำนาจ สิทธิ และผลประโยชน์ของ ปตท.ที่โอนไปให้บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน)
- รายละเอียดหนี้สินและคดีต่างๆ ที่ยังผูกพันกับบุคคลภายนอก

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่ากระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการแปลงสภาพการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยไปเป็นบริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) นั้น เป็นขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่ทั้งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.๒๕๔๒และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดไว้ จึงต้องดำเนินการโดยเคร่งครัดทุกขั้นตอน เมื่อข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นปรากฏว่าคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน)และคณะกรรมการจัดทำกรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายไว้อย่างครบถ้วน จึงทำให้การจัดตั้งบริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน)ตามพระราชกฤษฎีกากำหนด อำนาจ สิทธิและประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ.๒๕๔๔ และ พระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลายกเลิกกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๔๔ เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายประกอบกับการที่คณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน)ได้มีคำสั่งที่ ๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำกรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ก็เป็นการแต่งตั้งก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะมีมติเห็นชอบให้มีการแปรรูปการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยในวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ ดังนั้น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวนี้จึงไม่มีผลทางกฎหมายจึงมีผลให้คณะกรรมการจัดทำกรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ข้อ ๓. การตราพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับขัดกับหลักประกันสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ: เนื่องจากการตราพระราชกฤษฎีกากำหนด อำนาจสิทธิและประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ.๒๕๔๔และพระราชกฤษฎีกา

กำหนดเงื่อนไขเวลายกเลิกกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๔๔ ของผู้ถูกฟ้องคดี นั้นมีผลให้มีการโอนทรัพย์สิน และสิทธิ ซึ่งเดิมเป็นของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนทุกคนมีสิทธิใช้สอยร่วมกัน ไปเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน) ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชน ซึ่งทรัพย์สินเดิมของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยหลายรายการเป็น ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นส่วนควบของที่ดินนั้น การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ได้มาโดยการเวนคืนซึ่งเป็นการใช้อำนาจมหาชนของรัฐเพื่อใช้ในกิจการสาธารณประโยชน์ แต่เมื่อมีการโอนทรัพย์สินและสิทธิดังกล่าวมา ให้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชน จึงเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักความเสมอภาค หลักความเท่าเทียมกันอย่างเป็นธรรมในการแข่งขันทางธุรกิจ ตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๐ แห่งรัฐธรรมนูญ ประกอบกับมาตรา ๒๖ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.๒๕๔๒ และไม่สอดคล้องกันมาตรา ๘๗ แห่งรัฐธรรมนูญด้วย ดังเช่น ที่ดินที่การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยได้เวนคืนมาก่อนการแปลงสภาพเป็นบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้แก่ ที่ดินคลังน้ำมันซึ่งเดิมเป็นองค์การเชื้อเพลิงที่ได้มาจากการเวนคืนโดยกระทรวงกลาโหมและได้ออนให้การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๒๑ และ ที่ดินตามแนวท่อก๊าซธรรมชาติสายประธาน จากจังหวัดระยองมายังจังหวัดสมุทรปราการ ปรากฏตามเอกสารแนบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๙. รวมทั้งอสังหาริมทรัพย์(ทั้งที่มีอยู่เดิมและสร้างขึ้นใหม่) อันเป็นส่วนควบของที่ดินดังกล่าว ได้แก่ โรงงานแยกก๊าซ สถานีควบคุมระบบส่งก๊าซ และท่อก๊าซฝังใต้ดิน ทั้งที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนควบเหล่านี้ล้วนเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๐๔ (๓) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.๒๕๑๘

นอกจากนี้ได้มีการโอนสิทธิการใช้ที่ดินรวมทั้งระบบท่อส่งก๊าซธรรมชาติอันเป็นทรัพย์สินติดอยู่กับที่ดินใน ๓ โครงการ ได้แก่ โครงการท่อบางปะกง-วังน้อย, โครงการท่อจากชายแดนไทยและพม่า-ราชบุรี และโครงการท่อราชบุรี-วังน้อย ปรากฏตามเอกสารแนบท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๐.

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นได้ว่าการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจสิทธิและประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ.๒๕๔๔และพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลายกเลิกกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๔๔ ที่มีผลทำให้มีการโอนทรัพย์สินซึ่งได้แก่ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินไปให้บริษัทปตท.จำกัด (มหาชน)ที่มี

ฐานะเป็นบริษัทเอกชนประเภทหนึ่ง จึงทำให้บริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน)ได้รับเอกสิทธิ์เหนือสาธารณชนทั่วไปโดยไม่ได้กำหนดระยะเวลาสิ้นสุดซึ่งการได้รับเอกสิทธิ์ดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเกินกว่าความจำเป็นที่กำหนดได้ตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้นการตราพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นการกระทำที่ขัดกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

ข้อ ๔. การตราพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ.๒๕๔๔ ขัดต่อสาระสำคัญของพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจและรัฐธรรมนูญ

: ตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๒๖ วรรคสอง กำหนดว่า ในการดำเนินการออกพระราชกฤษฎีกาให้บริษัทคงมีอำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์เพียงเท่าที่จำเป็นแก่การดำเนินงานที่จะเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมในการแข่งขันทางธุรกิจ การควบคุมให้การใช้อำนาจกฎหมายเป็นไปโดยถูกต้อง และการรักษาผลประโยชน์ของรัฐซึ่งสอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๘๗ ซึ่งมีสาระสำคัญในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันในการประกอบอาชีพตามกฎหมาย

แต่ในการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน)ของผู้ถูกฟ้องคดี ตามมาตรา ๔ ได้กำหนดให้บริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน) มีอำนาจได้รับยกเว้น มีสิทธิพิเศษหรือได้รับความคุ้มครอง "ทั้งหมด" ตามกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ทั้งที่บริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน) มีสถานะเป็นนิติบุคคลเอกชน แต่กลับมีอำนาจมหาชนของรัฐได้แก่ อำนาจเวนคืนที่ดิน อำนาจในการประกาศเขต และรอนสิทธิเหนือพื้นดินของเอกชน ตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒-๓๖ และมาตรา ๓๘ ของพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๒๑

นอกจากนี้ยังปรากฏว่าบริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน) ยังได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่นเดียวกับที่การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยได้รับอยู่เดิม โดยมิได้มีการจำกัดสิทธิใดๆ ตามหลักการในมาตรา ๒๖ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งสิทธิประโยชน์ของบริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน)ที่ได้รับจากผลของการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๔ ของผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้บริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน) มีสิทธิเหนือบริษัทเอกชนอื่นๆคือ

(๑) สิทธิประโยชน์เสมือนเป็นผู้รับสัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

ตาม มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๒๑

(๒) สิทธิรับซื้อปิโตรเลียมที่ผลิตได้เป็นอันดับแรก (Right of First Refusal)

จากผู้รับสัมปทาน

(๓) สิทธิผูกขาดก๊าซธรรมชาติ

(๔) สิทธิผูกขาดขายน้ำมันราชการ

(๕) สิทธิในการยกเว้นการเสียภาษีป้าย

(๖) หนี้สิน/พันธะผูกพันใด ๆ ที่โอนไปยัง บริษัทปตท.จำกัด(มหาชน) ที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน ให้กระทรวงการคลังค้ำประกันต่อไป โดยไม่มีค่าธรรมเนียมค้ำประกัน

(๗) สิทธิในการยกเว้นการวางหนังสือค้ำประกันธนาคารต่อกรมศุลกากรในการดำเนินการคลังสินค้าทัณฑ์บน

(๘) สิทธิได้รับการผ่อนผันตามระเบียบศุลกากรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานพิธีการศุลกากรสำหรับหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ

(๙) สิทธิในการเช่า หรือ ใช้ประโยชน์ที่ราชพัสดุได้ไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ โดยคงเงื่อนไขสัญญา ค่าเช่า ค่าตอบแทนการใช้ที่ดินตามเงื่อนไขเดิม

(๑๐) สิทธิในการยกเว้นค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม/ค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินการออก/โอนใบอนุญาตหรือหนังสือต่าง ๆ หรือรับจดทะเบียนที่ เกี่ยวข้องต่อการดำเนินกิจการ

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท

ปตท.จำกัด(มหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๔ ของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพของประชาชนตามระบบเศรษฐกิจแบบเสรีและไม่เป็นการรักษาผลประโยชน์ของสาธารณชนตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๔๐ และเป็นกระทำที่ขัดต่อพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.๒๕๔

ข้อ ๕. การตราพระราชกฤษฎีกาทรงสองฉบับเป็นการใช้ดุลยพินิจที่ไม่ถูกต้องทำให้ประชาชนได้รับความเสียหายไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ: จากผลของการตราพระราชกฤษฎีกาทรงสองฉบับ ซึ่งทำให้เกิดการแปลงสภาพการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยเป็นรัฐวิสาหกิจเต็มรูปแบบ ไปเป็นบริษัทมหาชน ซึ่งมีเอกชนในตลาดหลักทรัพย์เป็นเจ้าของนั้น ได้ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมและความเสียหายแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบังคับให้กระทรวงการคลัง มีหน้าที่ต้องค้ำประกัน "หนี้" ของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยเดิม ซึ่งโอนไปเป็นของบริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) ทั้งๆ ที่บรรดากิจการ สิทธิประโยชน์ สิทธิทรัพย์ รวมทั้งการใช้

ประโยชน์จากสาธารณสมบัติของแผ่นดินทั้งหลายทั้งหมด ได้ถูกถ่ายโอนไปให้แก่บริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) จนหมดสิ้น เรียกว่ามีการบังคับให้ถ่ายโอนทรัพย์สินลักษณะผูกขาดทางธุรกิจ สิทธิประโยชน์ และทุกอย่างที่เคยเป็น "สมบัติชาติ" ภายใต้การดูแลใช้ประโยชน์ และถือว่าทุกอย่างเป็นของ "รัฐ" ซึ่งผู้ได้รับประโยชน์ คือ ประชาชนตลอดมาให้ตกไปเป็นของเอกชนในตลาดหลักทรัพย์ แต่ขณะเดียวกัน กลับบังคับให้กระทรวงคลังต้องค้ำประกัน "หนี้" ที่มีอยู่แต่เดิมและเปลี่ยนไปเป็นของบริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) จึงไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งที่รัฐจะเอาเงินจากภาษีอากรของประชาชนไปค้ำประกันหนี้ของบริษัท ซึ่งไม่ใช่ของ "รัฐ" อีกต่อไป จึงถือว่าการตราพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับดังกล่าวเป็นไปโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและประชาชน ในขณะที่เป็นการเอื้อประโยชน์ต่อเอกชนและนายทุนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งรวมถึงนายทุนต่างชาติด้วยอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งยังไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงที่จะทำให้ต้นทุนการผลิตพลังงานเชื้อเพลิงต่างๆราคาถูกลงแต่อย่างใด

การกำหนดราคาหุ้นและการจัดสรรหุ้น การกระจายหุ้น มิได้ดำเนินการอย่างเป็นธรรม ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนคนไทยมีสิทธิในการเข้าถึงการเป็นเจ้าของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) โดยการซื้อหุ้น บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้อย่างเท่าเทียมกัน ชัดกับการประชาสัมพันธ์ ของปตท. ก่อนการแปรรูป ในทำนองว่าเพื่อให้คนไทยทุกคนได้มีโอกาสเป็นเจ้าของบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) ร่วมกันได้อย่างทั่วถึง แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าประชาชนที่มีโอกาสได้เป็นเจ้าของ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) อย่างแน่นอนคือ ประชาชนที่เป็นพนักงานของ ปตท. เดิม กล่าวคือ พนักงาน ปตท. ทุกคนสามารถซื้อหุ้น บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) ได้ในราคาพาร์ (๑๐ บาท/หุ้น) โดยสามารถซื้อได้ถึงจำนวน ๘ เท่า ของอัตราเงินเดือน ซึ่งการได้มาดังกล่าวเป็นการจัดสรรหุ้นให้พนักงาน ปตท. นอกจากได้สิทธิในการซื้อหุ้นดังกล่าวแล้ว ยังมีโอกาสใช้สิทธิในการซื้อหุ้นรอบสองที่ต้องการขายหุ้นให้กับประชาชนโดยทั่วไปอีกด้วย

วิธีการกระจายหุ้นของบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) มิได้มีโอกาสสร้างให้กับประชาชนโดยทั่วไปเพื่อเข้าถึงการซื้อหุ้นได้อย่างเท่าเทียมกัน ดังปรากฏข้อเท็จจริงว่าเมื่อเปิดให้มีการจองหุ้นในวันแรก หุ้นทั้งหมดถูกจองหมดเกลี้ยงภายในเวลา ๑ นาที ๗ วินาที เท่านั้น และปรากฏว่าหุ้นดังกล่าวกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนบางกลุ่มเท่านั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏดังกล่าวย่อมสะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดวิธีการ ที่เสมือนหนึ่งไม่ต้องการให้เกิดการกระจายหุ้นไปสู่ประชาชนโดยทั่วไปอย่างทั่วถึงเป็นธรรม

นอกจากนี้ การประเมินราคาทรัพย์สินของ ปตท. อันมีส่วนสัมพันธ์กับการกำหนดราคาหุ้นของ ปตท. จำกัด(มหาชน) รวมตลอดถึงการจัดสรรหุ้นให้กับพนักงาน ปตท. การกระจายหุ้นให้กับประชาชนไทย และชาวต่างชาติซึ่งมีข้อเท็จจริงที่น่าเคลือบแคลงสงสัยอีกหลายประการที่แสดงให้เห็น

เห็นถึงความไม่เป็นธรรม ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเสียหายต่อประชาชน ประเทศชาติ ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะ
ได้เสนอข้อมูลต่อศาลในชั้นพิจารณาต่อไป

จากการแปรรูป ปตท. โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายมีผลให้ประชาชนต้องใช้น้ำมันราคา
แพงเกินควรอย่างมาก เนื่องจากการแปรรูป ปตท. ส่งผลให้เปลี่ยนแปลงผู้ผูกขาดธุรกิจโรงกลั่นน้ำมัน
ภายในประเทศจากเดิมโดยรัฐ เป็นผูกขาดโดยบริษัทเอกชน โดยประเทศไทยมีโรงกลั่นน้ำมันทั้งหมด
รวม ๗ แห่ง โดยบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในโรงกลั่นน้ำมันเหล่านี้ถึง ๕ แห่ง จึง
ทำให้บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) มีอำนาจในการควบคุมตลาดเสมือนการผูกขาดในธุรกิจโรงกลั่นน้ำ
มัน ดังนั้น การแปรรูป ปตท. เป็น บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับ
การกำหนดราคาหุ้น การจัดสรรหุ้น การกระจายหุ้น ไม่เป็นธรรมจึงทำให้บุคคลกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นส่วน
น้อยของประเทศได้ไปซึ่งสิทธิประโยชน์อันมิควรได้ จากการกำกับดูแล การกำหนดราคาน้ำมันที่ส่งผล
ให้ประชาชนผู้ใช้น้ำมันต้องรับภาระเกินควรจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้น โดยผู้ฟ้องคดีขอเสนอข้อเท็จ
จริง โดยสรุป ดังนี้

(๑) กำไรของบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) และโรงกลั่นน้ำมันเพิ่มสูงขึ้น ๙ เท่า ใน ๓ ปี
โดยในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ก่อนการแปรรูป ปตท. และบริษัทโรงกลั่นน้ำมัน ๗ แห่งมีกำไรรวมกัน
๒๐,๓๓๐ ล้านบาท (สองหมื่นสามร้อยสามสิบล้านบาท) และในปีพ.ศ. ๒๕๔๕ มีกำไร ๒๒,๐๙๓ ล้าน
บาท (สองหมื่นสองพันเก้าสิบล้านบาท) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้นมากำไรของบริษัท ปตท.
จำกัด(มหาชน) และโรงกลั่นน้ำมันเพิ่มสูงขึ้นมาก โดยในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ มีกำไรรวมกัน ๑๙๕,๘๕๓
ล้านบาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นห้าพันแปดร้อยห้าสิบล้านบาท) กำไรสูงขึ้นเป็น ๙ เท่า เป็นเงินจำนวน
๑๗๓,๗๕๔ ล้านบาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นสามพันเจ็ดร้อยห้าสิบล้านบาท)

(๒) บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) และโรงกลั่นน้ำมัน กำหนดวิธีการคิดราคาหน้าโรง
กลั่นน้ำมัน ที่ทำให้ราคาสูงเกินควรไปอย่างน้อยลิตรละ ๓.๐๐ บาท ทำให้น้ำมันเบนซินและน้ำมัน
ดีเซลที่คนไทยใช้อยู่ปีละ ๒๘,๐๐๐ ล้านลิตร มีราคาแพงเกินควรไปประมาณปีละ ๘๔,๐๐๐ ล้านบาท
(แปดหมื่นสี่พันล้านบาท) ทำให้ผู้บริโภคน้ำมันต้องรับภาระหนักเกินควร ก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสี
หายโดยมิอาจคัดค้านหรือต่อรองใด ๆ ได้ ทั้งนี้ เป็นผลมาจากการที่บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน)
ต้องการให้บริษัทมีกำไรมากขึ้น เพื่อประโยชน์ของผู้ถือหุ้นโดยมิได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดกับ
ประชาชนและประเทศชาติ

นอกจากการกำหนดราคาขายน้ำมันที่ไม่เป็นธรรมแล้ว ส่งผลให้
บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) และโรงกลั่นน้ำมันในเครือมีกำไรอย่างมากแล้ว กำไรอีกส่วนหนึ่งของ
บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) มาจากธุรกิจก๊าซธรรมชาติ ซึ่งผูกขาดโดยบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน)

เช่นเดียวกัน โดยส่วนก๊าซธรรมชาติยังขาดการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ ขาดการถ่วงดุล ไม่มีการแข่งขันจากผู้ประกอบการรายอื่น ไม่คำนึงถึงการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงจากผลกำไรของบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) ตามเอกสารแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ ๕๖-๑) ที่บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) ยื่นต่อสำนักงาน กสท. ปรากฏว่ากำไรก่อนหักดอกเบี้ย ภาษี และค่าเสื่อมราคาของธุรกิจก๊าซธรรมชาติในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เท่ากับ ๙๒,๑๖๑ ล้านบาท (เก้าหมื่นสองพันหนึ่งร้อยหกสิบเอ็ดล้านบาท) เทียบกับผลกำไรในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จำนวน ๔๕,๗๓๑ ล้านบาท (สี่หมื่นหกพันสี่ร้อยสามสิบล้านบาท) กำไรที่เพิ่มขึ้นนี้ก็คือภาระของผู้บริโภคที่ต้องจ่ายแพงขึ้น โดยเห็นได้จากภาระค่าไฟฟ้า ที่ผู้บริโภคต้องจ่ายแพงขึ้นรวมกันถึงปีละกว่า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นผลมาจากการค้ากำไรเกินควร

รายละเอียดข้อมูลประเด็นในประเด็นที่กล่าวมา ผู้ฟ้องคดีจะนำเสนอข้อมูลต่อศาลในชั้นพิจารณาต่อไป

นอกจากนี้การตราพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับดังกล่าวข้างต้น มีผลทำให้ "รัฐ" ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ ต้องสูญเสียอำนาจการควบคุมและตรวจสอบในกิจการของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ไปอย่างเป็นการถาวร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยปี ๒๕๒๑ ได้แก่ การรักษาความมั่นคงของรัฐ การรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมราคาน้ำมันและราคาก๊าซธรรมชาติอันเป็นต้นทุนหลักของค่าไฟฟ้าและการจัดให้มีการสาธารณูปโภค เพราะการดำเนินกิจการของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) คงจะต้องยึดถือและกีดกันรวมทั้งกระแสดการตลาดในตลาดหลักทรัพย์และผู้ถือหุ้นเป็นหลัก นอกจากนั้น ยังจะทำให้ "รัฐ" และกลไกการตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบความโปร่งใส และการทุจริตภายในองค์กรได้อย่างเต็มที่ เพราะบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) มิใช่หน่วยงานของรัฐ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ "รัฐ" และการตรวจสอบโดยกลไกตามรัฐธรรมนูญอีกต่อไป

จากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นได้ว่าการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๔ และพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลายกเลิกกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังนี้

๑. พระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับขัดต่อหลักการตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ และมาตรา ๘๗ เพราะทำให้เกิดการผูกขาดโดยองค์กรเอกชนในรูปแบบบริษัทมหาชนรวมทั้งเป็นการ

กระทำที่มีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนส่วนใหญ่เกินกว่าความจำเป็นซึ่งขัดกับ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๐ แห่งรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย

๒. การตราพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับมีผลทำให้มีการนำทรัพย์สินบางอย่างที่มี ลักษณะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ไม่สามารถซื้อขายได้ไปขายหรือไปอยู่ในการถือครองของ องค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไรเป็นการกระทำที่กับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญโดยมี เจตนาที่ไม่สุจริตในการตราพระราชกฤษฎีกาทั้ง ๒ ฉบับทำให้บุคคลบางกลุ่มและพวกพ้องของผู้ถูก ฟ้องคดีได้รับประโยชน์จากการใช้สาธารณสมบัติของแผ่นดินมากกว่าประชาชนทั่วไป

๓. ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมายในการตรา พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวโดยผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนไม่ถูกต้องตาม ขั้นตอนที่ยกกฎหมายกำหนดไว้ประกอบกับการแต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) และคณะกรรมการจัดทำกรับฟังความคิดเห็นของประชาชนซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ ต้องทำหน้าที่ในการตราพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับนั้น ก็เป็นการแต่งตั้งที่ไม่ถูกต้องตามที่กฎหมาย กำหนดไว้แต่อย่างใด

๔. ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลยพินิจที่ไม่ชอบด้วยหลักการและเจตนารมณ์ของพระราช บัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ในการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิและประโยชน์ของ บริษัท ปตท.จำกัด(มหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๔ และพระราชกฤษฎีกา กำหนดเงื่อนไขเวลายกเลิกกฎหมายว่า ด้วยการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ทำให้ประชาชนผู้บริโภคส่วนใหญ่ไม่ได้รับประโยชน์ อย่างแท้จริงจากการตราพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับ

ผู้ฟ้องคดีทุกคนขอยืนยันว่า ผู้ฟ้องคดีทุกคนเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายได้รับผล กระทบอย่างมิอาจหลีกเลี่ยงได้ จากการตราพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ ถูกฟ้องคดีทุกคน ประกอบกับการฟ้องคดีนี้เป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะมีผลกระทบต่อ ส่วนได้เสียของประชาชน ประเทศชาติ ดังนั้น เพื่อให้การแปรรูปการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยซึ่งเป็น บริการสาธารณะไม่เปลี่ยนแปลงสภาพไปเป็นบริษัทเอกชนที่มีลักษณะผูกขาดและเปิดโอกาสให้เอกชนบาง กลุ่มที่เป็นนายทุนในประเทศและต่างประเทศเข้ามาครอบครองกิจการอันเป็นสาธารณสมบัติของ ชาติ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศและความสงบสุขของประชาชนตลอดจนขัดกับรัฐ ธรรมนูญและพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงขออาศัยอำนาจของศาลปก ครอบสูงสุดในการปกป้องสาธารณสมบัติของประเทศชาติและประชาชนได้โปรดมีคำพิพากษาให้ยก เลิกและเพิกถอนพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิประโยชน์ของ บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน)

พ.ศ. ๒๕๔๔ และพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลายกเลิกกฎหมายว่าด้วยการปิโตรเลียมแห่ง
ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ต่อไปด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

ควรมีควรแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ

ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดี

(นายนิติธร ล้ำเหลือ)

ลงชื่อ

ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดี

(นายนคร ชมพูชาติ)

ลงชื่อ

ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดี

(นายชัยรัตน์ แสงอรุณ)